



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

VI. De Macedonio & de haeresi ab eo conflata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

παρέδοσαν. καὶ τὸ τοῦ ἡμᾶς ὁ θείος ἐδίδαξεν ^A αθανάσιον, ἐν τῇ αὐτῆς οἰκίᾳ Φυγῆς διπολογία καὶ ταῦτα παρρησιαστικῶς. τὸν γὰρ τῆς κωνσταντινέως πόλεως παῦλον τὸν ἐπίσκοπον διώξαι καὶ εὐρέσιες, παρρησιαστικῶς διπονηθῆναι πεποικασιν ἐν τῇ λεγομένῃ κωνσταντινουπόλεως, δὴ μιονεγκότες εἰς τὸ Φίλιππον τὸν γυμνασιάρχον. ὡς γὰρ καὶ τῆς αἰρέσεως αὐτῶν προσάτης, καὶ τῶν πονηρῶν βλαβωμάτων ὑποκρίτης. τοιαύτας μαιφονίας ἢ δόξας βεβλάστηκεν βλασφημία, τῇ γὰρ καὶ τὸ μονογενὲς λυτή, συμβαίνει τὰ καὶ τῶν ἐκείνου θεραπόνων τοιμήματα.

Κεφ. 5.

Περὶ μακεδονίου καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ συστάσεως αἰρέσεως.

Ἀλλὰ τὸν ἔτι τὸ θανάτω, μάλλον ἢ τῇ τῶν θρανῶν ἀπαρτίᾳ βασιλείᾳ, μακεδόνιον ἀνὴρ τὴν προῦδ' ἄλλον, ὁμογενήματα τὸν ὑπεκλήφεται, ἐπειδὴ ἡ παρρησιαστικῶς αὐτοῖς ἐβλάστησε τὸ πανάγιον πνεῦμα. ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον καὶ τὸν ἐξήλασαν, κλισμα λέγει οὗ ἀναγόμενον, ὃν ὑὸν προσαγορεύει ἡ θία γραφή. ἔδη χάειν οὗ ἐκείνων ἀποκρίσεις, ἰδίας αἰρέσεως προσάτης γεγενῆσθαι. ὁμοίσιον μὲν ἔδ' ἔτος τῷ πατρὶ τὸν ὑὸν εἶναι λέγων, ὁμοίον δ' εἶναι καὶ πάντα τὰ γεγεννηκότες διδάσκων. κλισὸν ἢ τὸ πνεῦμα προφανῶς ὀνομάζων. ταῦτα μὲν ἐν ἑπολλῶ χρόνῳ ὕστερον ἔτι γέγονεν ὡς εἰρηκαμῆρ.

Κεφ. 6.

Περὶ τῆς ἐν σαρδικῇ γυμνασίᾳ συνόδου.

Εἰς τὴν σαρδικῆν πενήκοντα μὲν καὶ διακόσιοι συνήλθον δοχίεσι, ὡς διδάσκει τὰ παλαιὰ διηγήματα. ἀφίκετο ἢ ὁ μέγας αθανάσιος, καὶ ἀσκληπᾶς ὁ γαλατικός, καὶ πρῶτος ἐμνήσθη, καὶ μαρκέλλος ἀκίρατος τῆς γαλατικῆς μητροπόλεως, ὃς καὶ ἐπὶ τῆς συνόδου τῆς μεγάλης ἐπίσκοπος ὡς. ἀφίκετο ἢ καὶ ἑτάτων καθήγοροι, καὶ οἱ τῆς αἰρέσεως προσάτης οὗ φάλαγγος, ὃς πάλαι τῷ αὐτῷ αθανάσιον γυμνομένοι διασαί. ἀλλὰ τῆς συνόδου μεμαθηκότες τὸ ἀκλῆδες καὶ τὴν ἐν τοῖς θεοῖς παρρησιαστικῶς ὑγείαν, ἔδ' ἐκλήθησαν εἰς τὸ συνέδριον. ἀλλ' ἀπέδρασαν σὺν τοῖς ἀδίκοις

sustulerunt. Atque id nos docuit divinus Athanasius, qui in defensione quam scripsit de fuga sua, ista quoque inseruit. Nam cum Paulum Constantinopoleos Episcopum persecuti essent, repertum apud Cuculum in Cappadocia palam strangulari fecerunt, carnificem ad hoc facinus nacti Philippum Praefectum praetorio. Hic enim & sectae ipsorum patronus, & minister erat improborum consiliorum. Tales tamque cruentas caedes edidit Ariana blasphemia. Nam cum ipsorum adversus Unigenitum rabie ac furore, apte conveniunt facinora adversus famulos illius perpetrata.

CAP. VI.

De Macedonio, & de haeresi ab eo constata.

HUNC in modum Ariani cum Paulum morte affecissent, vel potius ad caeleste regnum transmississent, Macedonium in ejus locum substituerunt, suae illi sectae atque sententiae esse arbitrati, eo quod de Spiritu sancto perinde ac ipsi impie loqueretur. Sed non multo post eum quoque ejecerunt, cum creaturam dicere abnueret eum quem sacra Scriptura Filium appellat. Quam ob causam ab illis sejunctus, propriae sectae auctor ac patronus extitit: quippe qui consubstantiali eundem Patri Filium esse ipse quoque negaret: similem vero per omnia genitori suo diceret: Spiritum autem sanctum discretis verbis creaturam appellaret. Et haec quidem haud multo post ad hunc modum quem diximus, contigerunt.

CAP. VII.

De Synodo Serdicensi.

SERDICAM vero ducenti & quinquaginta convenerunt Episcopi, sicut antiqua monumenta testantur. Eodem accessit magnus Athanasius, & Asclepas Gazaeus, cujus supra mentionem feci; & Marcellus Episcopus Ancyrae quae caput est Galatae, qui magnae synodi Nicanae temporibus jam tum erat Episcopus. Advenerunt etiam horum accusatores, & Arianae factionis principes, qui in Athanasii causa jam pridem iudices fuerant. Verum cum synodi constantiam & incorruptam divinatorum dogmatum sanitatem comperissent, ne vocati quidem ad Concilium venerunt: sed una cum

K